

технічної бази надання послуг виробничого характеру, постійного оновлення асортименту необхідних автозапчастин і системи управління товарними запасами.

Література

1. *Данніков О.В. Пилипчук В.П.* Маркетинг інтелектуальних продуктів і послуг // Формування ринкової економіки: 36. наук, праць. Випуск 17., — К.: КНЕУ, 2007. — с. 184—195
2. *Дойль П.* Менеджмент: стратегия и практика. — СПб.: Издательство, «Питер», 1999. — 560 с.
3. *Павленко А.Ф., Войчак А.В.* Маркетинг: Підручник. — К.: КНЕУ, 2003. — 246 с.

Савченко І.А.,
аспірант кафедри
міжнародної економіки,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима
Гетьмана», Україна

Savchenko Ivan
Post graduate student of the
international economy chair of the
SHEE «Vadym Hetman Kyiv
National Economic University»,
Ukraine

СУТНІСТЬ КАТЕГОРІЇ «ІННОВАЦІЙНА КОНКУРЕНЦІЯ»

THE MATTER OF CATEGORY «INNOVATION COMPETITION»

Описано сучасний етап розвитку конкурентних відносин. Визначено специфічні особливості категорії «інноваційна конкуренція»

Described modern stage of development of competitive relations. Determined modern features of category «innovation competition»

Сучасний етап розвитку системи міжнародних економічних відносин характеризується низкою нових особливостей та тенденцій. Основу змін у розвитку світових господарських зв'язків зумовили процеси глобалізації та інтернаціоналізації. Вплив цих процесів відображається в становленні нового порядку і формуванні нових специфічних рис сучасного світового господарства.

Важливість дослідження парадигми розвитку світового господарства під впливом глобалізаційних чинників підкреслена численними дослідженнями зарубіжних та вітчизняних вчених.

Трансформації у всіх сферах господарської діяльності, зокрема конкуренції та питаннях пов'язаних з конкурентоспроможністю, викликали принципово нові явища, що охоплюють без винят-

ку всю світову спільноту. Поряд з відносно новим явищем глобальної конкуренції виникають похідні явища цивілізаційної, інформаційної, інноваційної конкуренції та ін. Актуальність дослідження цих процесів зумовлена необхідністю участі в них суб'єктів економічних відносин і визначальним впливом на їх конкурентоспроможність.

Процес формування конкурентних переваг підприємства на нинішньому етапі розвитку також зазнав відповідних змін. Якщо раніше конкурентні переваги здебільшого забезпечувалися такими факторами як трудові та природні ресурси то зараз спостерігається принциповий вплив інноваційних факторів. Як наслідок, процеси конкуренції у під впливом інноваційних чинників можна трактувати як інноваційну конкуренцію.

Інноваційна конкуренція, за твердженням М. Портера, розвивається за тими ж тенденціями, що і «традиційна». Трактувати її можна як прагнення економічних суб'єктів до одержання інноваційних конкурентних переваг шляхом розробки та реалізації інноваційного продукту. Передумовами виникнення цього явища можна вважати підвищення вимог до інтелектуального рівня продукції, можливість збільшення її доданої вартості та потенційна можливість розширення спектру потреб, що виробник може задовольнити.

Дослідження довели, що категорія «інноваційна конкуренція» має певні специфічні особливості, які виокремлюють її з традиційного уявлення про конкурентні відносини. О. Трушенко звертає увагу на різницю використання нових технічних досягнень у традиційних сферах виробництва, задля підвищення рівня їх конкурентоспроможності, та, як наслідок, появу нових. Якщо у сформованих сегментах ринку цінова конкуренція реалізується та стимулює інноваційну діяльність суб'єкту, то в нових — основу конкурентної боротьби складають інтелектуальний капітал і передові досягнення науки. За таких умов і проявляється специфічна особливість інноваційної конкурентної боротьби, коли реалізація інновацій приводить до створення нового сегменту ринку, монополії по суті єдиного суб'єкта ринку і, як наслідок, можливості встановлення ціни на новий продукт.

Таким чином, можна констатувати новий етап розвитку світової економічної спільноти, в якому розвиток інновацій поступово стає принципово важливим фактором забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів господарської діяльності. Пов'язані з цим явища дають змогу передбачити зберігання тенденції до зростання пріоритетності інноваційної складової у забезпеченні конкурентоспроможності економічних агентів.

Література

1. *Портер М.* Конкуренція: Пер. англ. — М.: Вільямс, 2000. — 495 с.
2. *Гейер Г.В.* Инновационная конкуренция и инновационная конкурентоспособность // Менеджер. — 2008. — №3. — С. 97—99.
3. *Трушенко О.М.* Інноваційна конкуренція в умовах глобалізації світової економіки // Академічний огляд. — 2009. — №2. — С. 124—131.

Салавеліс Д.Є.,
аспірант ОДЕУ, Україна

Salavelis Dmitrii.
Assistant Odessa State
Economic University, Ukraine

ВИДИ КОНКУРЕНТО- СПРОМОЖНОСТІ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ

TYPES OF COMPETITIVENESS OF POTENTIAL OF ENTERPRISE OF PROCESSING INDUSTRY

Розглянуто сутність та змістове наповнення конкурентоспроможності потенціалу підприємств. Виокремлено види конкурентоспроможності потенціалу підприємств переробної галузі

Essence and semantic filling of competitiveness of potential of enterprises is considered. The types of competitiveness of potential of enterprises of processing industry are selected.

Теоретико-методологічні погляди на конкурентоспроможність на межі ХХ—ХХІ століть комплексно подано в роботі [1, с. 16]. Спільною є думка, що здатність суб'єктів економічної діяльності витримувати конкурентну боротьбу на глобальних ринках економічних благ можлива при ефективній адаптації промислового виробництва до нових умов господарювання з метою підвищення його конкурентоспроможності.

Конкурентоспроможність потенціалу підприємства переробної галузі на внутрішніх ринках реалізується на основі новітніх технологій, розумного і творчого використання факторів виробництва, яка є важливим напрямом розвитку галузі, що пов'язана з конкуренцією на глобальних ринках іноземного капіталу. У цементній промисловості України з 2000 р. було залучено чимало зарубіжних інвесторів. Компанії світового масштабу CRH Group (Ірландія), Lafarge (Франція), Dycerhoff (Німеччина), Міжнародний концерн Heidelbergcement контролюють виробництво більше 60 % на українському цементному ринку.